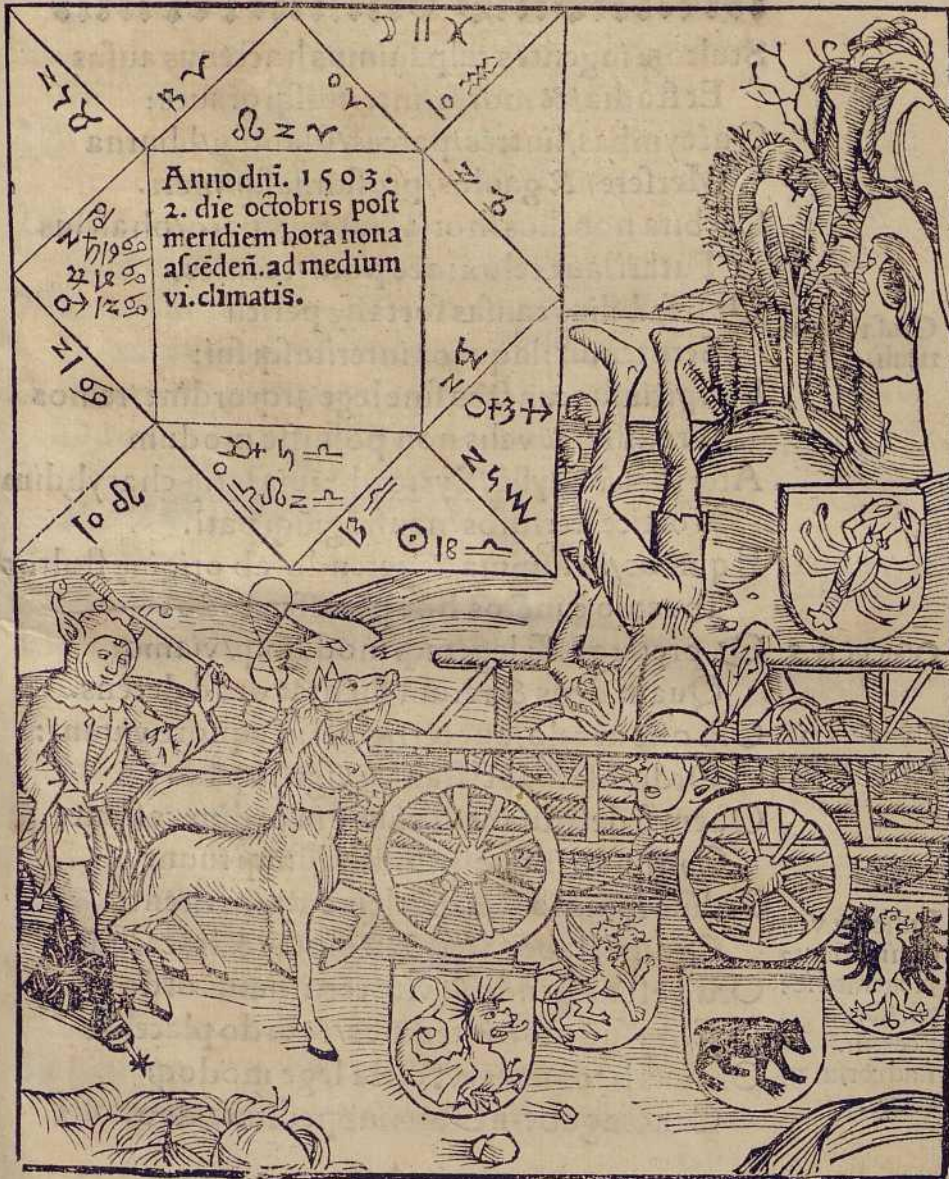

De corrupto ordine uiuēdi

pereūtibus. Inuentio noua. Sebastiani Brant.

De inordinatō cā fuerit de structionis omnīū rerum

Stultorū ingentes culpauimus hactenus ausus

Et studia / & mores / interitusq; graues:

Qui cymbas / lintres / parcas / stlataq; / liburna

Mersere / & gaulos / profumiasq; / mari.

Corbita non illos / horia / aut myaparo / phafelus

Tutari / aut celox: nec potuere rates.

Qz si sedulius causas fortasse pericli

Scrutemur: laqueos interitusq; sui:

Perspicimus cunctos sine lege atq; ordine / remos

Traxisse: & velis non posuisse modum

Atq; ideo i Scyllā / Syrtes / breuia / atq; charybdim

Vortice detrusos: naufragiūq; pati.

Equibus / in summa / repetendo ab origine stultos

Inuenio cunctos hoc periisse modo:

Osę. vi. & 8. Qz pretergressi legemq; modumq; / viamq;

Quam deus & rerum dicitat ordo decens.

Hiere. xxxi Oīa quę in celo / aut terris / vel in equore viuunt:

Iob. xxxviii

Ordine seruant: stantq; videntq; suo

Quem si destituant: si viuere in ordine cessent:

Continuo intereūt / in nihilumq; ruunt.

Ordine infirmo starent elementa / perirent:

Iudicium v

ordinatō etua

psenerāt dies

ps. ii 8.

Ecc. iii.

i. ad corin. 14

& .xv.

Ordinē habent certū / tempus / & hora / suū

Ordo est nascendi: & vite certissimus ordo:

Estq; suū mortis tempus / & ordo placens:

Ordinis hęc virtus: vt certa lege modoq;

Cuncta gubernentur: subpeditata deo.

Atq; vt quisq; minor/maïorem obseruet: & illi
Pareat: atq; libens iussa petita ferat.

170
Ad Romā. x.
de cēl. oīs aīa

Ordo angelice Hierarchie

Hunc primū instituit rerū pater atq; creator

Ordine dū posuit queq; creata bono.

Principio per eū dū condere cuncta parabat

Spiritibus sup'is ordo modosq; datur.

Ipsi etiam inter se certa statione/chorisq;

Cēlicolę starent: maior is: ille minor.

Mox sed in angelica sensit deus ipse ruinā

Natura: equalis dum cupit esse deo.

Sic bonus ille prius demon: mox ordine rupto

Dum caput abiecit: trusus ad ima ruit.

Ad hebre. ii
de pe. dif. ii. c.
principiū

Iob. iiii & xv
de pe. dif. ii
hinc etiam
de sū. tri. c. i.
Math. xxv.
ii. Petri. ii.

Ordo humani generis.

At reparare volens lapsum deus optimus illū

Condidit humanū/cōstituitq; genus:

Inq; voluptatis paradysum deputat illud:

Ordine dum certo viueret/atq; modo:

Vt caput agnoscens summū: p̄cepta sequendo

Illius: ipse feris rex foret atq; caput

Omnia subiiciens hoīs quoq; sub pede: saltem

Se quoq; subiectū nosceret esse deo.

Indoluit sed enim desertor transfuga demon:

Inq; suū inuidit posse hoīem ire locū:

Protinus vt caderet p̄thoplastus ab ordine iusso

Suadet: vt excuteret frena iugūq; docet.

Sic heu prime parens: vix sex tua regna p̄ horas

Integra seruabas: pulsus ab inde cito.

Eccle. xvii.
Gen. ii.

de pe. dif. ii.
primus homo

ii. mach. ix.

i. corinth. xv.

p̄s. viii.

Ad hebre. ii

gene. iiii.

de pe. dif. ii

princeps

ii. corin. xi

de pe. di. ii. &

xl. di. quelibz

& c. adam

t. ii.

I. dif. in capite Quoq; die primū factus: rebusq; creatis
Præfectus: regis nomen habere sinis.
Gen. iii. Vtq; tuo panem queras sudore: labori
i. corin. xiiii. Subderis assiduo: perpetuoq; iugo.
Causa fuit: recto quia cedis ab ordine: nec vis
Subditus esse deo: spernis habere caput.

de pe. dif. ii. Sic factū: vt Sathanan celum retinere nequiuit:
rursus Nec paradysus Adan: mox sed vterq; ruit.
Luce. x.
Ezech. xviii

Ordo regni uniuersalis.

Inno. i. c. licet Cunq; deus vidit celū / terrasq; / relicto
ex fascepto de Ordine pollutas: deseruisse modum:
fo. 9. do. alexā Ierarcham celi: terre & cecidisse monarcham:
in. c. i. x. dif. Seruasse & neutrū / tradita in arce / locum:
& .xcvi. dist. Regna sibi soli deliberat orbis habenda:
cū ad versy Regaliq; sua velle tenere manu:
Nec deinde Adamo: nec cuiq; postea / mūdi
Regia cōmisit scepra / vel imperium.
Ceubelli dux: signa videns sub milite forti
Perdita: mox reparat: seruat & illa manu

Usurpacio regnorum

Gen. iii. At noua regna Cayn / cū posteritate maligna
Enoch ciuitas Usurpare sibi cogitat / atq; suis.
cōdita & eius De quibus ipse deus testatus: penitet inquit
regnū vsurpa De Me fecisse hoīem: perdere eūq; placet.
tū de hoc An Me fecisse hoīem: perdere eūq; placet.
gustrin^o li. xv. Dum violant capitis legem: & seruare recusant
de ciui. dei Ordinem eū / statuit quē deus / atq; modū:
Gen. vi. Continuo cunctos hoīes / Neptunnus in vndis
Ioseph^o li. i. c. v. Merfit: & absorbens corpora cuncta rapit.
Gen. vii.

Gentibus innumeris de milibus: vnus in archa
Octo animas Noe seruat ab interitu.

Hunc deus vt vidit seruantem ex ordine iussa:

Tutatur: natos incolumesq; facit.

Sed mox infelix Chamus/pudibūda reuelat

Dum patris: infregit iura paterna nimis

Ordinem & egressus/meruit maledicier: isq;

A patre in exilium migrat ab inde pcul.

Quo ducę celipetę turrim struxere gigantes:

Seq; putant fluuiis subtrahere atq; deo

Quos dein linguarū confusio facta: pbabat:

Ordine corrupto non placuisse deo

Assyriorū monarchia

Hinc & in Assyriis/Belo duce/prima tiranni

Atq; monarchię sunt data principia:

Vsurpata tamen: neq; enim sumpsit sua Belus

Sceptra sibi/aut Ninus: cōstituente deo.

Quo moriente: fuit terre corruptus inique

Ordo: modū & legem liquit homo/atq; deū.

Idola sculpebat: varia quoq; imagine mūdus

Errabat: placuit nec modus ille deo.

Sic quoq; mille/tricentenos: ter quiq; per annos

Hoc regnū/excreuit: sceptraq; lata tulit.

Subq; iugū illius misit deus omnia regna

Que sine lege/datū deseruere modum

Sed luxū sequit: dumq; ordine Sardanapalus

Neglecto viuít: desiit imperium.

Id quoq; ceu fuerat primū: sic solis ab ortu

Proximius: finem regna leonis habent.

i. Petri. iii.

Ad hebre. xi.
Gen. viii.

Gen. ix.

gen. x. & xi

Ioseph^o. li. i.
c. v.

Iustinus li. i.
Aug^o. li. xviii
c. ii.
Vsurpare di-
cit q; apponit
n anū rei non
subiectę sue
ptāti glo. pe. ii
q. i. multi.

Aug^o li. iiiii.
c. vi. lz ibi nō
a belo s; nmo
inchoet.

Tull. v. tnscul
Aug^o. li. ii. c.
xx.

Danic. vii. Huius enī euulſe sunt alę . qñ reliquit
 Et domini abiecit iuſſa / iugumq; dei:
 Inſti. li. i. Trāſtulit arbaces occiſo Sardanapalo
 Oroſius li. i. Impium in Mędos / atq; orientis opes:
 Danic. v.

Medorum monarchia.

Sic vrſi incępit regnū / ſceptrum / atq; poteſtas
 Quę bis centū annis: ſex decieſq; ſtetit.

Curcius li. i. Terrarū interea / verum regnū / & ditiō oīs
 Regnū vero In manibus ſteterat ſolius vſq; dei
 vniuerſale Qui patribus / moyſiq; ſuo: ſanctiſq; pphetis:
 Dentro. xvi. Iudicibusq; / ſuas iuſſit habere vices.
 Ioseph^o li. iii. c. iii. Non reges: ſed tutores: iuriſq; miniſtros:
 Iudicū. ii. Atq; ſacerdotes hoſ iubet eſſe ſuoſ.
 pſ. 98. XVII. di. c. por
 ro.

Judeorum regnum.

i. Reg. viii. Qui licet iſraheli regē populo vnixerit: & Saul
 Ioseph^o li. vi. c. iii. Legerit: at modici rex fuit ille ſoli.
 Vniuerſalem neq; enī hunc iubet eſſe monarcham:
 Sola palęſtine hiſ pſediā parua dedit.

i. Paralip. ix. O quotiens reges illoſ quoq; mutat: acerbis
 Ioseph^o li. 8 c. iii. Dum leges ſpernūt / afficit atq; plagis.
 Ioseph^o li. xi c. v. Prętereo biſquinq; tribus: quę caſpia nūc genſ
 Clauſtra colens: fregit nup & illa foreſ.

Ordo hiſ viuendi bene dū peruertiē: atq;
 Dum mandata ſui deſeruere dei:

3. Reg. 12. Regali primū ſe ſubduxere coronę:
 Eſaie. xiii. Durius & grauius mox ſubiere iugū.
 Ioseph^o li. x. c. xi.

Qui tracti in mędoſ / vbi ſeruitute modęſta: &
 Perpetua: pecoriſ more modoq; iacent.

Vixq; quadríngentis / octogínta símul annis:
Hoc regnū Iudę / quattuor atq; / stetit.

Regnum persarum

Sicq; sub hoc vrsó regnū Babilonis adauctū:
Persarūq; sua lege modoq; fuit.

Ordo triplex oris sic creuit: & ordine terno
Hoc steterant dentes carniphagę vsq; ferę.

Sed Dariū insignis vis / atq; potentia postq̃
Extulit: & fecit non sua regna sequi:

Victus / & occisus: vítamq; / & persica regna:
Ordinis euersor finit: & imperii.

Ante hunc & Xerxes / dū militat ordine nullo:
Fusus ab exígua / disperitq; manu.

Quiq; adiit graios fremebundi more leonis:
Instar mox leporis fugerat at toniti:

Et bis mille rates submersit in equore: gentes
Ordine dū caruit p̃didit innumeras.

Alexandri monarchia.

Mox sed Alexander victor / sic persica scepra
Ttransulit in grecos: Macedonūq; lares.

Et pardi erexit / duo bis diademata / in vno
Corpore: eiq; alas / bis dedit esse duas:

Sed nimis excedens legem. dūq; ordine viuít
Contempto: mortis pocula díra bibit.

Fertq; monarchiam dūtaxat quīq; p̃ annos:
In duo dena sed hęc postea regna cadunt.

Sic tria regna q̃dem hęc / fraterna morte sacrata
Principiū & finem tūc habuere suum.

Ioseph^o li. x.
c. x. de noniu
gētis. xiiii. di
annis.

Babilonię
Hiere. xxvii

Danie. vii.

Darius.
Ioseph^o li. xi.
c. viii.
Iusti. li. xi.

Xerxes
Herodoli. vii.
Iuuenalis in
satyra oibus
in terris
Iustinus li. i.

i. macha. i.
Danie. vii.
Ioseph^o li. xi.
c. viii.

Iusti. li. xii.
Ioseph. li. xii.
c. i.
Aug^o. li. xv.
c. v.

- Cayn
Gen. ii. Nēpe Cayn primū fraterno sanguine / regnū
Incepit: quod post migrat ad Assyrios.
- Sardanapal⁹
Iusti⁹. li. i. Vltimus Assyrius per funera / Sardanapalus:
Imperio Mēdo principia atra dedit.
- Cyrus
Herodot⁹ li. i. Primus apud persas Cyrus: ppriaq; parentans
Cēde: dat horrendi principia Imperii.
- Darius
Iusti. li. x. i. fi. Maximus & Darius / persarū grandia regna
Curcius li. iii. Transtulit in grecos morte sua indecori:
Cognatis etenī a ppriis / notisq; & amicis
Cēsus: Alexandro tradidit imperium.
- Alexander
magnus
curcius li. vi. Grecus Alexander ppria num morte veneni
Cognata occubuit: interiitq; manu!
- Romulus de
quo lucanus. Fraterno primi maduere sanguine muri:
Iulius Cēsar Sic vrbs Roma suū / cēde habet / auspiciū.
- Suetonius Deinde Monarchia qui Cēsar vendicat: an non
Cēde sua: tanti culminis auctor erat!
- Vltimus rex
romanus Infatis (superi auertant quod longius) atq; est:
(Principio vt finis par sit vbisq; suo)
Qz romanorū rex vltimus / ipe suorū
Funereas tandem pluet insidias.
- ## Romanum imperium
- At medio / varia fortuna / tempore Roma
Extulerat sese / principiuq; capit:
Regibus in primis: dein: consule: Cēfare demū
Ordine & in sūmo creuit ad vsq; deos.
- Oni. i. fal. Fundamenta locans regno / sceptrisq; futuris:
Atq; monarchie principia ampla sue.
- l. ii. ff. de orig.
iur. Mox Romę regū diadema: decemq; viratus
Imperium extinctum est: spretus vt ordo fuit

Præbuerat primū speciēq; tirānidis: vt se

In vetitū Cæsar iecerat imperiū.

Sic etenim ablata pardi ditione / & achiua:

Græcorū Romam sceptrū / & habena venit.

Hæc monarchiæ cunctę licet ordine certo:

Plurima sub sceptris regna habuere suis:

Non tamen in toto dominatę p̄tinus orbe:

Nec sua tam late fluxit vbiq; manus.

Regnum christi.

Donec verbigena rursus sub principe christo:

Iure suo / rediit machina tota deo.

Qui cunctis regnis cessantibus / atq; monarchis:

Ad solū christū regia sceptrata tulit.

Totius estq; ad eū mundi reuoluta potestas:

In cęlo & terris sunt data cuncta sibi:

Sic quoq; cessarunt regna vsurpata tyrannis:

Cunctorū regū nam titulum ipse tulit.

Et merito: domini terra est: per eūq; gubernant

Reges: atq; ad eū p̄tinet oē solū.

Hinc sequitur: q; præscripsit sibi nullus vbiq;

Cum vitio / atq; mala / iura aliena / fide.

Siue igitur prima pensēs ab origine regna:

Illa sibi dederant principiū absq; deo:

Sic titulū / iustāq; fidem tenuisse nequibunt

Temporis excusat nec bene cursus eos.

Siue a carnigero repetemus principe: christo

Solī debentē regia sceptrata solī.

Rege sub hoc potuit / regis nomen / titulum ve

Nemo alius iusto: sumere principio.

de hoc Panp
Orosius &
Suetonius

xxxv. dist. ab
exordio

Esaie. 4. & 5.
Dani. 2 ad fi.
Math. x.
Ad hebre. ii.

Zach. ix.
ps. lxxi.
Math. xxii
Luce. i. & 24
Psalmo. xxiii
Prouer. viii
c. viglanti &
c. fi. de p̄scrip.

Danie. iiii.
c. quis. 21. dif

pb. p. l. cū he/
res. ff. de di/
ner. p̄scrip.
Ad ephē. v.
i. pe. iiii. in fi.
21. dif. i nouo.
24. q. i. loquit̄
l. cū querebat̄
C. vii vi

Nec nos cōmoueat Cēsar cū potestate
Qui regna & terras detinuerē dīu:
Vsurpata etenī fuerāt: possessa nephande
Absq; bono titulo: legitimoq; modo.

I. vitia. C. de
ac. poss.

Siue ideo Augustū repetes: omnē vel Iuli
Progeniē: aut flauios / Anthoniosve pios.

Inno. in .c. bo
ne. ii. de post.
pla. archi in c
volum. xvi.

Hi Constantini magni vsq; ad tempora: christi
Regna: vsu illicito pręripuere sibi.

q. iii.

Esaie. xii.

Christus nempe fuit solus rex verus: eiq;
Debetur mundi fabrica iure suo.

I. corin. x.

Ipsē futuroq; faciens pontē: ipse sacerdos
Ordine Melchisedech. pręgenitusq; deo.

Gen. ix. & .i4

Quo sit / vt ad christū / cęli terręq; potestas:
Pertineāt soli / regnaq; cuncta sibi.

24. q. i. quod
cunq;

Qui petro / atq; aliis sibi successoribus: illas
Cōmisit totas / tempus in omne / vices.

xix. dist. c. ita
dñs. c. vbi p
culū de elec.
li. vi.

Quodcūq; in terris aut optime petre ligabis:
Hoc etiā in cęlis vincula firma geret.

Ioh. xx.

Solueris & si quę nexu: nodū ve relaxes:

Math. xvi

Hęc eadē in cęlo (crede) soluta manent.

xxii. dist. omēs
xlv. dist. tria

Constantinus magnus

xvi. di. psta
tinus de elec.
fundamenta.
li. vi.

Id Constantinus cognouerat induperator:

Atq; bonā agnouit / cōstituitq; fidem:

Dum capit a petri sibi successore coronā: &

Imperiū: regni tum redit ordo boni.

in aut. vt de
ter. sit nū. cle.
post prin.

Tum vero effectu christus regnare: caputq;

Cunctorū cepit esse hominū / atq; ducū:

xxxv. dist. ab
exordio.

Tum cū principio / finis quadrabat: & alpha

Omega coniunctū: lexq; modus redit.

I. svinus. ff. de
pact.

Comptumq; fuit Christum caput esse: habitumq;

Atq; actu gladiū porrigere ancipitem.

Sic veri regesq; duces: quicumq; fuere

Interea: a petro scepra tulere sua.

Qz si forte aliqs/petro sine/regna recepit:

Ille vsurpator/prædoq;/furq; fuit.

Non etenim intrauit ad ouile per ostia vera:

Ordine sed sædo: more modoq; lupi.

Sic iam mille quidē/ quingentenosq; per annos

Romana hoc steterant ordine scepra modo:

Rex sit vt inferior papæ: simul & fateat̃

Esse hunc cunctorū spirituale caput:

Atq; ab eo imperiū capiat: iuretq; fidelem

Tutorem Petri se fore/ & ecclesie.

Vngitur iccirco: datur & gladius sibi/ ab ipso

Pontifice: vt prauos cędat: ametq; bonos.

Hęc sunt illa/ deus quę fecit/ lumina bina

Magna: qbus mundū lustret & irradiet.

Maius quippe diem/ ceu lampas solis/ obambit:

Atq; aīam inflāmat lumine: resq; sacras.

Quodq; minus/ noctē illustrat: terrena gubernat

Corpora: & a magno lumine lumen habet.

Hic ordo rerū est: modus hic: lex sūma tonantis:

Maiori/ inferior sublit vbīq; suo.

Quiq; potestati seu contrait: siue resistit:

Displicet huic sūmus quem dedit ordo deus.

Romana monarchia.

Vir desiderii/ Daniel sanctissimus/ olim

Cuncta hęc præuidit: postq; futura canit:

v. ii.

154
in extranea
bonifa. viii.
vna sanctam
xxiii. q. v. nõ
solum
de pui. ex ore
c. nomit de in.
Iohan. x.
host. p^o Inno.
in. c. q sup.
de voto

c. solite de
ma. & obe.
x. di. suscipit.
de elec. vene
rabilem
ele. i. de in. in.
lxiii. di. tibi
de sa. vnc. c. i.
Gene. i.
dic. c. solite

i. corin. vi.

hanc cõclusi
pbat tho. in
tract. de rege
& regno. c. xv
de ma. & obe.
cū inferior
xcvi. di. dno
Ad roma. xiii

Danic. vii.

Quādo leam primū:mox vrsū dentibus atris:
 Deinde etiā pardū regna priora/notat.
 Quę tamen exiguo durarunt tpe:nāq; his
 Ordo fuit nullus:lex neq; cura dei.

quarta bestia.

Bestia quarta igit mirabilis/horrīda/fortis/
 Vīsa est:cuncta vorans/cōminuensq; nimis:
 Dissimilis reliquisq; feris:cui ferreus oris
 Rictus erat:pedibus cuncta aīata terens.
 Cornua magna decē capitis:cornuq; minutū
 E medio illoꝝ pdiit horridulū.

decē regna
Imperii

Idq; oculos habuit turpes:contraq; tonantē
 Verba loquebat grandia:dīra nimis.
 Hęc fera/Romanū regnū signabat aperte:
 Atq; monarchiam/Cēsareūq; iugum.
 Quod maris occidui posuit ppe littora sedem.
 Angulū & Europę continet exigū.

Id quoq; successu diuisum temporis:ex se
 Regna decem fecit:pticularq; decem.
 Sic capiti abstraxit sua subdita mēbra/fidemq;
 Quilibet:& dominū spreuit habere suū.
 Ille armis:hic vi:sese p̄scripsit & alter:

Anacephale
osis Imperii

Hunc papa exemit prorsus ab imperio.
 Cernimus hoc pacto nullā sub Cēsare terrā
 Stare diu:paret rex quia nullus ei:
 Atq; instar regū:populiq;/vrbesq;/fideles
 Impio quondam:libera abire student:
 Nemo magis curat regni defendere honorē:
 Sed priuata magis cōmoda cuiq; placent.
 Acephalos sine fine vides:pedibusq; leuatis
 In cēlum:supra perplacet ire caput.

Ordine peruerso currus p̄cedit: equiq;

Postpositi/extremo substituere loco.

Proinde leuem voluit/agitatq; Germania cancrū

More meant cancri multa agitata retro.

Figura celi. M. CCCCC. III

Credite Germani mox t̄pa plena periclis

Ventura: & magnis cuncta replenda malis.

Heu quantū vereor ne nos fata impia tangant

Et sceptrū a nobis imperiūq; trahant.

Aspicite hanc celi q̄ cernitis (oro) figurā.

Se cancro iungūt sydera s̄qua nimis:

Saturnū/Martē/atq; Iouem: variable signū

Cōiungens cancri: friget & humet aquis.

Indicat atq; senes/iuuenesq; & Martia corda.

Et clerū/instabili mobilitate frui.

Quęq; agere incipient: quicq; placet: ocus illud

Prorepet Cancri more/modoq; retro.

Inde graues clades: patrię & cōis Erynnis

Et mala pueniēt: dii phibete minas.

Multa quidem nobis astra/& fera fata minant:

Cogitat at nullus tam p̄pe adesse diem:

Tempus erit: sceptrū a nobis tolleſ/& ibit

Longius: ah saltem theuthona terra dole.

Quis mihi/quis lachrymas dabit: vt deflere ruina

Communē possim: vel gemere interitum?

Cōstātinopolitanū Impiū

Posteaq; Romam veterē/pius ille reliquit

Et Constantinus Thracia regna nouat.

glo. in. c. null
plurib⁹ i fi.
de reg. iu. li. 6

Cōiunctio rri
um superiorum
planetarum

Cōstantino
polis caput
Thracię

Pontifices medio tulit incluta Roma beatos.

Intereaq; horū paruit imperio.

At Constantinus firmat sua regna: duobus

Circū septa fretis / bosphoreosq; mari.

Atq; arcē Europę posuit fortemq; bonāq;.

Et vallū / lybię cōtra / Asięq; minas.

Nomine de pprio vocat hanc: Byzantia quondā.

Vrbs que dicta fuit: clara potensq; nimis.

Gręcorū retinens sceptrū per tempora multa.

Hinc quoq; ad occidū pspicit imperiū.

Cā quare im- / Sed cū pontifici sūmo parere recusat:

piū trāslatū

Tollit a gręca gente corona vetus.

At neq; sic legem ecclesię / seruare modū ve

Curat: & iccirco funditus interiit.

Nam sua dū capiti subducere colla putabat.

Brachia / colla / manus / pdidit atq; pedes.

Hanc Scythica nup veniens Othomānus ab arcto

Insidiis cepit. subdidit atq; dolis.

Comperit & tandē gręcus / quid ab ordine p̄sit

Cedere. vel propriū nolle tenere caput.

Perdidicitq; graui fortuna / acriq; periclo.

Quo deus acephalos puniat exitio

Translatio imperii

Carolus mag- / Translato imperio a gręcis. Germana repente

nus Germa- /

n^o ex Ingeli- /

heym natus /

nō longe a ma- /

gunciaco

Natio / suscepit regia scepra / & opus.

Germanus quia nam / nostro quoq; natus in orbe

Karolus. & vero semine theuton erat:

Nempe orientalis francus fuit. vnde recepit

Francia gallorū / quod modo nomen habet.

Germani sic nos annis ppe septingentis:

Sceptra sacra / & vittas gessimus imperii.

Quo liquido patet. in terris q̄ secula tanta

Nulla monarchiæ gens tulit imperiū.

Nam Babel / Assyrius / Chaldeus / Parthus / Ache⁹

Vltro citro instabili regna tulere loco.

At nos Romanū nomenq̄: urbemq̄ sacratam

Continuo in nostro reximus imperio.

Quodq̄ magis dignū est: reliqui quia iure paterno

Heredisq̄ loco regna habuere sua.

At rex Romanus / legit p̄ vota viroꝝ

Integra p̄stantū / nobiliūq̄ ducū.

Eligit hunc nullus q̄ non sit cæsare dignus:

Et q̄ nō sceptrū iure suo ipse ferat.

Traditus hic modus ē / ordo quoq̄ Cæsare Othone

Quo regnū melius constet & imperiū.

Sepe etenim ignauus vel iners / vel inutilis excors

Nascitur: at legit / frugis homo & eximius.

Sex ita principibus legitur Rex: atq̄ Bohemus

Rex paribus votis sepe vocatus adest.

Karolus his quartus dedit electoribus / amplū

Rheni vestigal / grandia dona fatis.

Centū mille quidē nummos capit inde quot ānis

Quisq̄ horū auratos: rex habet inde parū.

Vnde etiā imperiū defendere iure tenent

Consilio / atq̄ armis / corpore / p̄sidio:

Et merito: imperij penes hos substantia maior

Nam residet: ad eos cōmoda tota fluunt:

Imperiū sed eget: vix nunc Aquilā illa decora

Pennigera est: rapiunt viscera cuncta ferē.

Dintamitas.
Germanorū
Regum

Romanus
Imperator

Electores
Imperii

Quare melior
electo Regis
iū successio

quos noia ha
bens p̄ glo. in
c. ad aplice de
te. iu. li. vi.

Carolus q̄r⁹
theolonia rhe
ni electoribus
distribuit

Qui. ii. meth. O miser actæon: cui non tam dura fuit mors:
 Quam lacer a canibus q̄ foret ille suis.

Decōmitiis
 germanorum.
 Eneas sylvius
 in epist. Horum consilio Rex singula facta p̄egit
 Semp: & illoꝝ res stetit arbitrio:

Cunq; illis tractat cōmitia: cuncta reuoluens:
 Quod sacro in primis imminet imperio.

Sed quā p̄gnantes Germania nostra dietas
 Semp̄ habet: binas vna retensa parit.

Quęq; fuit pridem noua: iāq; puerpera: prolem
 Parturit: hęc eadem mox quoq; mater erit!

Dumq; diu trahimus cōuentus cōciliādo:
 Nil reliqui: ni q̄ cōparuisse sat est.

Quicunq; huc veniunt: quę sit cōclusio / tandē
 Scire petunt: alio fertur abacta dies.

Inde etiam insultat nobis gens quęq; dietas
 Germanas grauidas: & sine fine vocans.

Causa patet: q̄ si verbis effarier ausim:
 Principibus nostris na mora longa placet.

Tantalus Queris aquas in aquis impuide Tantale: sed nos
 Consilio ex vno plurima inire iuuat.

Salu⁹ icathel Verū agit historicus (quisq; fuit ille) priusq;
 Incipias factū: consule: deinde age opus.

Is non consiliū p̄suaserat esse p̄henne:
 Sed quo consiliis p̄ficiatur opus.

Q. Fabius Hoc Fabius quintus / dictator / fecerat: is qui
 Tardus erat: sed nō sic quoq; deses erat.

Seneca Nec nos aut p̄ceps factū laudamus: & experts
 Consilii: iuge nec consilium vsq; placet:

Scis quid forte velim: mediū tenuere beati:
Qui post consiliū: facta iniere tamen.

At nos/ah miser ingenio/meritoq; gemendi
Germani: longas querimus vsq; moras.
Et nihil aut facimus: aut precipitanter aguntur
Res nostrę: nec adest vllius ordo modi.

Thurci irruptio

Dum nos consulimus: Thurcus sua littora gręca
Post habet: Illyricos/Pannoniasq; rapit.

Quiq; Istrum prius obtinuit: mox littora adibit
Rheni: & Germanis inferet exitium.

Inde alio (timor est) regni traducere sceptrā
Cernemus: nostrū & deficere imperiū.

Tradimus interea tam fortia corpora vino:

Et iuuat ignauę viuere luxurię:

Noxius obiectus ludus: iacta alea prius.

Senio displicuit: vnio seua cadet.

Dii melius: vates vtinam sim falsus: at illud

Fata canunt: monstrāt tēpora/ & astra docent

Nec mirū nobis si cancer forte minetur:

Iam nup Cancrī cepimus ire viam.

Germanos vero genitos de germine/quondam

Ac vere fratres/fama fuisse canit.

Nulla sed o superi est hodie concordia nostris

Germanis: nec pax: lex nec amicitię:

Sed cuncti inter se grassantur more leonū:

Raptorisq; student viuere more lupi.

Heu quantū vereor bella horrida/bella nephāda:

Intestina simul surgere/ & ire procul.

Nam rhenū (metus est) vndandū sanguie multo:

Neue Istri fontes/stagna cruoris agant:

x.i.

157
Socordia chri
stianorum &
torpor.

Germanorum
origo glo. 24.
di. c. i. Strabo

Intestina ger
manorum bella

Dii superi / talem Germano auertite pestem:
 Prælia pellatis Theutonicoq; solo.
 Longius in Thurcos / Arabesq; & Achaica regna
 Hęc bellona ferox pulsa / & abacta ruat.
 Regna etenim diuisa cadunt: aditus datur hosti
 Perfacilis: dispar vertit aratra iugum.

Math. xii
 Luce. ix.
 Salustius

Conclusio wormaciensis

Palinodia
 Comendatur
 principum. & ci
 uitatum impe
 rii obedientia

Sed quid nostra queror tam prospera secula? que nunc:
 Vnanimes regi constituere duces:
 Qui stabili imperium: & concordie pacem ligarunt.
 Reddere iudicium / iusticiamq; parant.
 Fœlix Vagionum locus / vrbs faustissima Rheni:
 Conclusum hoc tandem que penes / extat opus:
 Per quod fama vetus aboletur / & incipiunt nunc
 Ordine / Germanę res / coalere bono.
 Iudicium deinceps inopi datur / atq; pupillis:
 Iusq; ministratur pauperi: & indigenti.

Iacobi Mar
 chionis badei
 Iudicis confi
 storianę came
 re comenda
 tio.

Præsertim cum tam iustus / doctusq; / modestus
 Præsideat princeps: iudiciumq; regat:
 Qui iunior fuerit quis ætate: latinus
 At tamen: humanus: moribus atq; comis:
 Illi / maturus / venerabilis atq; senatus
 Assidet: & prudens / iusta / senusq; cohors:
 Turbaq; tam celebris: que totus colligere orbis:
 Inque vnū posset vix statuuisse locum:
 Rostra putas Romę: seu vicum Martis Athene:
 Seu parlamentum Gallia quale colit.
 Iudicio hoc / leges & plebiscita vigeant:
 Atque mali mores frena seuera ferent:

Quin & libertas Germani nominis: ampla
Famaq; durabit perpetuanda diu:
Inde etiam fidei sequit' tutela sacratę:
Christicolęq; aderit p'fidiũ ecclesię:
Hinc propellunt Thurci: atq; iniuria queuis:
Sęua coercent crimina: visq; silet.
Inde parens speret pueris conuiuere lectus:
Hęrebit coniunx cõiugis inq; sinu:
Agros quisq; suos/reparareq; p'rdia/sacro hoc
Iudicio Camerę: iusticiaq; potest:
Omnibus hinc terris pax: & tranquilla parant
Ocia: seruant sceptraq; & imperium.
Hęc fortuna quidẽ tibi enĩ tibi Maxmiliane
Desuper a sũmo venit/adeftq; deo:
Qz tam deuotos/claros virtute/benignos/
Prestantesq; duces nactus es imperii:
Consensu parili qui regni extollere honorẽ:
Iurandoq; volunt iure/subesse tibi:
Quis non tam sancto/tam iusto/tãq; beato
Proposito faueat? pareat atq; libens?
Certe aĩam & corpus decet his impendere rebus
Que p iusticia/sunt bene cepta/sacra.
Det modo foelicem finem/optatũq; probatis
Auspiciis: iusto principio q; deus.
Vtq; palam vobis loquar/illustrissima turba:
Conscripti patres principis: atq; duces:
Tempora vestra deus foelici sydere obumbrat:
Irradiant vestrũ fata benigna diem:
Qz tam p'claro: iustoq; pioq; subesse
Vos decuit Regi: magnanimoq; viro:

158
Ad dinũ Ma
ximilianũ re
gẽ apostropha

Ad principes
electores.

Consilio vestro regnū tutabit ille:

Et vestro/extendet scepra sua. auxilio.

Ille gubernator: vos remi/atq; anchora nauis:

Presidio vestro/portus & aura venit.

Ad ciuitates
Germanię ex
hortatio

Vos quoq; Germanę gentes: populiq; potentes:

Imperii vobis sit rogo cura frequens:

Astra licet nobis contraria multa minent:

Dira simul: quis sydera scua micent:

Sydera vincemus: maneamus in ordine saltem:

Et capiti subsint/membra minora/suo.

Parua licet nobis sit copia: vincere gentes

Ordo omniu
reru cōserua-
tor.

Possumus oigenas: assit vt ordo tamē:

Est aliqd modico/bene viuere posse paratu:

Re quoq; de tenui posse leuare domū.

Sępe vides modicas ex ordine pauperis edes

Splendere: & nitidis crescere vbiq; modis.

Rursus cernis item sępe alta palatia regū

Diruta: & e sūmo prorsus abacta loco:

In cinerēq; suū versa & disiecta/regunt

Ordine dū nullo: dum sine lege meant.

Ordo est qui cunctas res crescere cogit in horas:

Ordo est qui paruos tollit in astra lares.

Iob.x.

Horror adest: errorq; frequens: vbi deficit ordo:

Ordine peruerso: nil placet vsq; deo.

Quā oportu-
na sit imperio
q̄driennis in
stituta contri-
butio

Theutones ad vestrā iccirco: patrięq; salutē

Respiciate: & regis suscipite imperium.

Sic etenī terre/res/oppida v̄ra/domusq;

Tuta sub incolumi stant satis imperio.

Nec vos pturbent/moueant ve indicta tributa:

Quę leuia/& facili sunt soluenda modo.

Felix parx/quota sit/seu porció quęq; seorsum:
 Conseruet totū/quę retinetq; suum.
 Ille obulus bonus est/faustaq; exponit̄ vsu:
Qui librā dño seruat ab interitu.
 Nec primū hoc vobis indicitur: antea multę
 Soluerunt gentes/& populi armigeri.
 Regibus/Assyrii semp soluere tributū:
 Sub dñis Babylon maxima censa fuit.
 Indis dum voluit certare Semyramis: ante
 Exegit: domuit sicq; orientis opes:
 Persis longimanus Artaxerxesq; tributa
 Imposuit: dictus non minus ille pius:
 Quin & seruator patrię/pacisq; & amari
 A cuncto populo non minus emeruit.
 Macedonesq; prius q̄ gręcia victa/Philippo:
 Deinde & Alexandro cōtribuere suo.
 Exiit edictūq; a Cęsare: mūdus vt oīs
 Per capita hunc censum solueret imperio.
 Quis vel apud Gallos (qui libertate fruunt̄
 Franca) non censum pendere semp habet?
 Adde vel hispanos: vel totum p̄tinus orbem:
 Italiam/& calabros/Sarmaticosq; lares:
 Quos metus/atq; timor/regumq; potentia/adegit
 Soluere cōpulsos: magna tributa nimis:
 At nos liberius/nostra quoq; sponte/volentes:
 Rem simul in nostrā: soluimus exiguū.
 Id quod nec census dici poterit/ve tributū.
 Libera sed potius munera p̄sidii:
 Nec minor inde manet libertas prisca/decusq;
 Quo semp fretus theutonus orbis erat.

Qui prima tri
buta soluerit
regibus.

Herodo^o li. vi.

Carcinus

Luce. ii.

Sed nos imperii rebus succurrimus: vt nos
Tutari imperiū p̄tegere atq; queat.
Credatur nec enī parsū mihi. solui ego pensum:
Perq; libens / dudum: nec rehabere velim:
Publica quo impediā tam sancta negocia regni:
Vnde salus patrię pendet / & imperiū.

poratio.

Theutona terra igitur capitū patienter obedi:
Mādati pare: & fer sacra iussa libens.
Sic tua stare diu poterūt foelitia scepra:
Sic virtute tua vincere cuncta potes.

Leui. xxvi

Qz si verba dei cōtemnis: subiūcieri
Qui tete oderūt: hisq; tributa dabis.

Luce. xx

Marci. xx

Cęsaris ille iubet que sunt: dare Cęsari: & ipsi
Soluere deinde deo: sunt bona si qua dei:

Ordine sic currus noster p̄cedet opimo:
Temonēq; trahent ordine rursus equi:

Oui. xv. met.

Sic quoq; vertemus cancri tam mobile signū:
Vt cauda obtorta scorpio pueniat:
Iupiter aspiciet vultu nos forte sereno:
Firmior Alcocothen Mars quoq; noster erit.

Sic breuiter stultos transcurremus: ordine rupto:
Qui fuerat regni magna ruina sui:
Dūq; modū & normā bene viuendī atq; beate
Peruertūt: patriā / regna / pdiderāt:
Vale inclyte lector.

Epigrāma Thome becca

delli Cymbrī adolescentulī primariī & impube-
ris ad D. Sebastianū Brant vtriusq; iuris docto-
rē: poetam argutissimū. Argentineñ.

Augescit merito foelix germania fama:

Iam poterit laudes scribere docta suis:

Cedere iam poterit/poterit quoq; tradere palmā

Aufonia: & cedet Græcia magna sibi:

Istic iura nitent: astræq; virgo gubernat:

Celiuagisq; patent sydera quæq; viris.

Pythagorę hui celebrāt: hui docti dogma Platonis

Hic reperis vires o medicina tuas:

Hic quoq; & Aonio reuocantur vertice musę:

Et multis capitū est delia laurus honos.

Vnum sed volitans extollit fama poetā

Pegaseo merisit qui bene fonte caput

Quem leges nec iura latent: sic iura nitere

Carminibus poterunt/pierisq; modis:

O patrię columen/nostre quoq; gloria gentis

Brante: tuę vates firma columna domus:

Italicas nunq̄ venisti miror ad oras:

Iura tamen calles: Aoniumq; melos.

Thomas
Beccadellus
Bononie
studens

Eiusdē thome ad Iohannē Bergmanū de Olpe

O cui posteritas nunq̄ debere negabit

Olpe: hominū qui nō scripta perire sinis

Imprimę conspicuę diuina poemata fame

Branti: diuina hæc condere mente solet

Ad Io. B. de
Olpe.

Finis stultifere navis.

Finis Narragonice navis per Sebastianū Brant.
 vulgari sermōe theuthonico quōdā fabricatę: atq;
 Iampridem per Iacobum locher cognomento phi-
 lomusum in latinū traductę: perq; p̄tactū Seba-
 stianum Brant denuo reuisę: aptissimisq; concor-
 dantiis & suppletōnibus exornatę: Et noua quadā
 exactaq; emendatiōe elimatę. Atq; supadditis q;
 busdam nouis admirandisq; fatuoꝝ generibus sup-
 pletę: In laudatissima Germanię vrbe Basiliensi:
 nup̄ opa & p̄motione Iohānis Bergman de Olpe
 Anno salutis nr̄e. M. CCCXCVIII. Kl. Martii

Registrū stultifere Nauis.

Stultifera nauis Folio.	I
Epigrāma Iacobi locher ad lectorē	I
Ep̄la Iacobi locher ad Sebastianū Brant	II
Carmen eiufdē ad Sebastianū Brant	III
Saphicon Iacobi locher excusantis ingenii sui paruitatē Folio	IIII
Epigrāma in narrogonicā Iacobi locher	IIII
Ad Iohannē Bergmanū de Olpe decatostichon Iacobi locher Folio	V
Ad Iacobum locher subeundę profectiōnis narra- gonicę e barbaria in latiale solū exhortatio Se- bastiani Brant.	VI
In narrogonicā p̄fectiōnē celeusma. S. Brant	VI
Prologus Iacobi locher in narrogoniā	VII
Hecatostichon in procludiū auctoris & libelli nar- ragonici.	VIII
Argumentum in narrogoniā Incipiunt fatui	X
De inutilibus libris Folio	XI
De bonis consiliis Folio	XII
De auaritia & prodigalitate	XIII
De nouis ritibus Folio	XIIII
De antiquis fatuis folio	XV
De doctrina filiorum folio	XVI
De delatoribus & litigiosis folio	XTIII
Non sequi bona consilia folio	XIX
De incompōsitis moribus folio	XX
	y.i.

De lesione amicitie	XXI
De contēptu scripturarum	XXII
De inprouidis fatuis	XXIII
De amore venereo folio	XXIIII
De peccantibus super misericordia dei	XXV
De fatuis edificandi inceptibus	XXVI
De potatoribus & edacibus	XXVII
De inutilibus diuitiis	XXVIII
De obsequio duorū dñorum	XXIX
De nimia garrulitate	XXX
Inuenire rem alienam & nō reddere	XXXI
De eo qui in alios aī aduertit & met peccat	XXXII
De contione sapientie	XXXIII
Iactatio & confidentia fortunę:	XXXIIII
De nimia curiositate mortalium:	XXXV
Mutuam accipere	XXXVI
De inutilibus votis & petitiōibus	XXXVII
De inutili studio	XXXVIII
Temere loquentes cōtra deum	XXXIX
Qui alios iudicat	XL
De pluralitate beneficiorum	XLI
De eo q̄ q̄rit exceptōes ad emendandū se	XLII
De custodia mulierum	XLIII
De adulterio	XLIIII
Semper fatuus	XLVI
De iracundia ex leui causa	XLVI
De fortunę mobilitate	XLVII
De egrotante inobediente	XLVIII
De nimium apertis cōsultationibus	XLIX
Fatuoꝝ dāno sapiētes nos fieri cōuenit	L

Nil curare detractiōnes hominū	LI
De subsannatoribus & calumniatoribus	LII
Contēptus eternorum gaudiorum	LIII
Tumultus & confabulatio in ecclesia	LIIII
De proteruo ac spontaneo periculo	LV
De via foelicitatis & futura pctōꝝ pœna	LVI
Praua maiorum exempla	LVII
De voluptate corporali	LVIII
Archana esse recondenda	LIX
Vxorem ducere propter opes	LX
De liuore & inuidia	LXI
De impatientia correctionis	LXII
De fatuis medicis & impericis	LXIII
De secularis potentie exitu	LXIIII
De predestinatione	LXV
De obliuione sui ipsius	LVI
De vitio ingratiudinis	LVII
Sui ipsius complacentia	LXVIII
De choreis & saltationibus	LXIX
De nocturnis ioculatoribus	LXX
De mendicis & eorum vanitatibus	LXXI
De iracundis mulieribus	LXXII
De potentia fatuitatis	LXXIIII
De cura astrologie	LXXV
De geographica regionū inquisitione	LXXVI
De eo qui non vult esse fatuus	LXXVII
De non intelligentibus ludos	LXXVIII
Malefacere & non expectare	LXXIX
De inprovidentia futuri	LXXX
De litigantibus in iudicio	LXXXI

De obscenis fatuis folio	LXXXII
De status spiritalis abusu	LXXXIII
De inani fastu & iactantia	LRXXIIII
De lusoribus folio	LXXXV
De suppressis fatuis folio	LXXXVI
De militibus & scribis folio	LXXXVII
De stulta nunciorum legatione	LXXXVIII
De cellariis & cocis folio	LXXXIX
De rusticorum arrogantia	XC
De paupertatis contemptu	XCI
Non perseuerare in bono	XCIII
De neglectu mortis folio	XCIIII
Contemptus in deum folio	XCVI
De blasphemis in christum	XCVII
De plaga & indignatione	XCVIII
De fatua permutatione folio	XCIX
Honorare parentes folio	C
De cauillatione sacerdotu in choro	CI
Superbię ostentatio folio	CII
De vsurariis & fceneratoribus	CIII
De vana spe future successionis	CIIII
Non obseruare dies festos	CVI
Largiri & penitere folio	CVII
De accidię vitio folio	CVIII
De externis & infidelibus fatuis	CIX
De fidei catholicę & imperii inclinatioe	CX
De assentatoribus & parasitis	CXIIII
De delatoribus & obloquutoribus	CXV
De falsariis & fraudulentia	CXVI
De antichristo. folio	CXVII

Veritatem obtinere folio	CXIX
Retractio a bono folio	CXX
Omissio bonorum operum	CXX
De premio sapientie folio	CXXI
Neglectus infortunii folio	CXXII
Detractio bonorum folio	CXXIII
De imoderata mensur turpitudine	CXXIII
De larvatis fatuis folio	CXXVI
Virii prudentis descriptio	CXXVIII
In commendatione philosophie	CXXIX
Concertatio virtutis cum voluptate	CXXX
Epigramma ad lectorem folio	CXXXI
Obiectio voluptatis criminantis virtutem	CXXXII
Responsio virtutis carmine elegiaco	CXXXIII
Latina navis seu barca socialis	CXXXV
Excusatio Iacobi locher philomusi	CXXXVI
Socialis navis mechanicorum	CXXXIX
De Nicolao Renner Argen.	CXXXIX
Epistola Iacobi Locher philomusi ad humanissimum fautorem suum d. Iohannem B. de Olpe	CXL
Ad numeros suos ut Iohannem Bergman festine adeant	CXLI
De singularitate quorundam novorum fatuorum Additio Sebastiani Brant	CXLII

Nova inventio. S. Brant

De corrupto ordine vivendi pereuntibus	CXLV
Quia inordinatio causa fuerit destructionis omnium rerum. folio	CXLV

Ordo angelicę Ierarchię folio	CXLVI
Ordo humani generis	CXLVI
Ordo regni vniuersalis	CXLVI
Vfurpatio regnorum	CXLVI
Affyriorum monarchia	CXLVII
Medorum monarchia	CXLVII
Iudeorum regnum	CXLVII
Regnū persarum	CXLVIII
Alexandri monarchia	CXLVIII
Romanorum imperium	CXLVIII
Regnum christi	CXLIX
Constantinus magnus	CXLIX
Romana monarchia	CL
Figura cęli. M. CCCCIII	CLI
Constantinopolitanū imperiū	CLI
Translatio imperii	CLI
Thurci irruptio	CLIII
Conclusio Wormatięn.	CLIII

Epigrāma Thome beccadelli Cymbri adolefcętuli	
Primarii studeñ. Bononięn. ad S. Brant	CLV
Eiusdę Thome ad Ioh. Bergmanū de Olpe	CLV
Finis stultifery Nauis folio	CLV

Ver, non una dies, non una reducit hirundo.

164

de sola tu memoria tengo gloria

Ribera ~~de~~ J. Verdine

nouerca est michi fortuna f

f R. Bero f

Impiter a Phebi uicta sorore uenit.

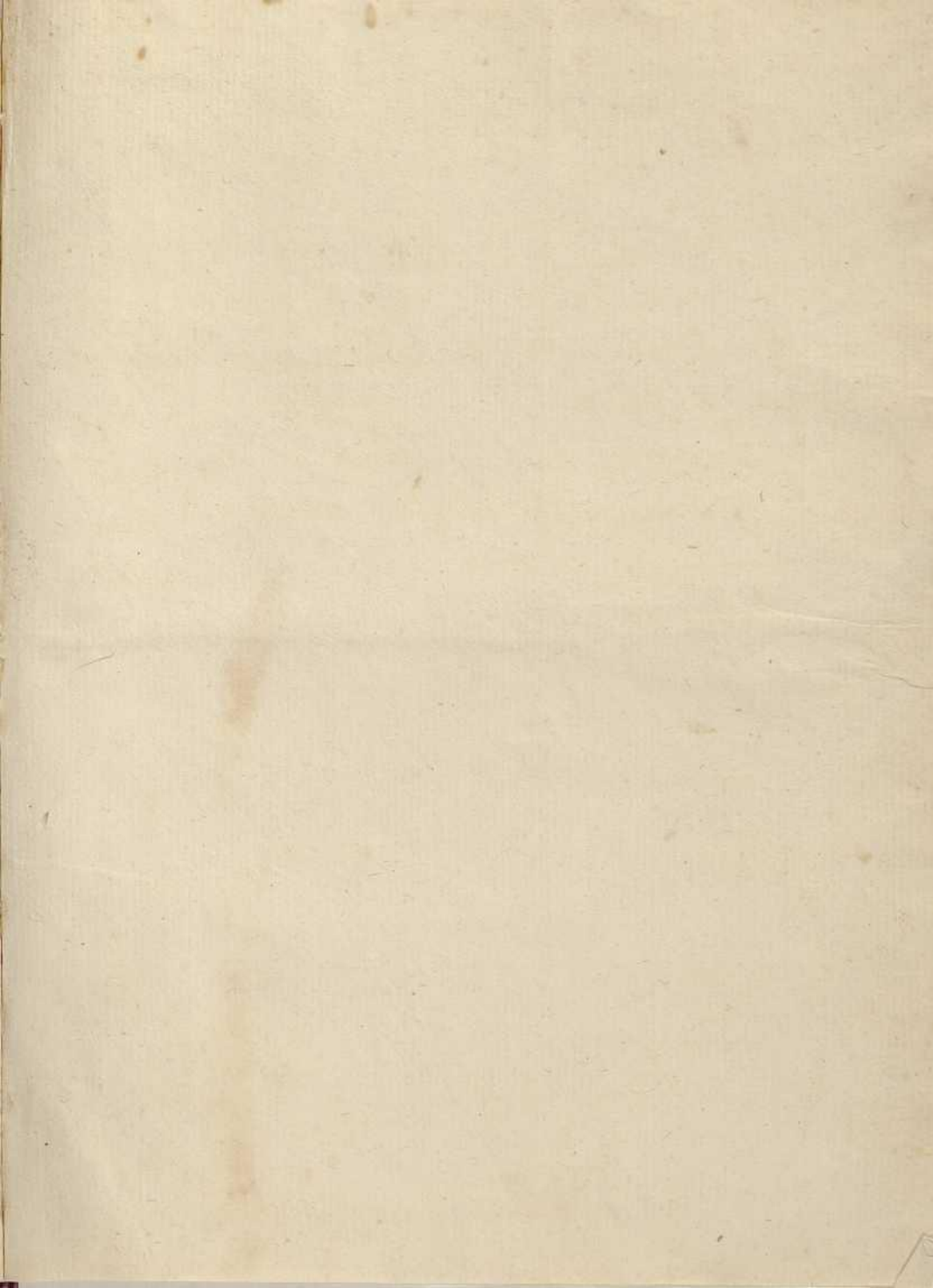
*Poma dat autumnus, facinus Sa est me fides aestas;
Ver praebet flores, igne leuatur hyems.*

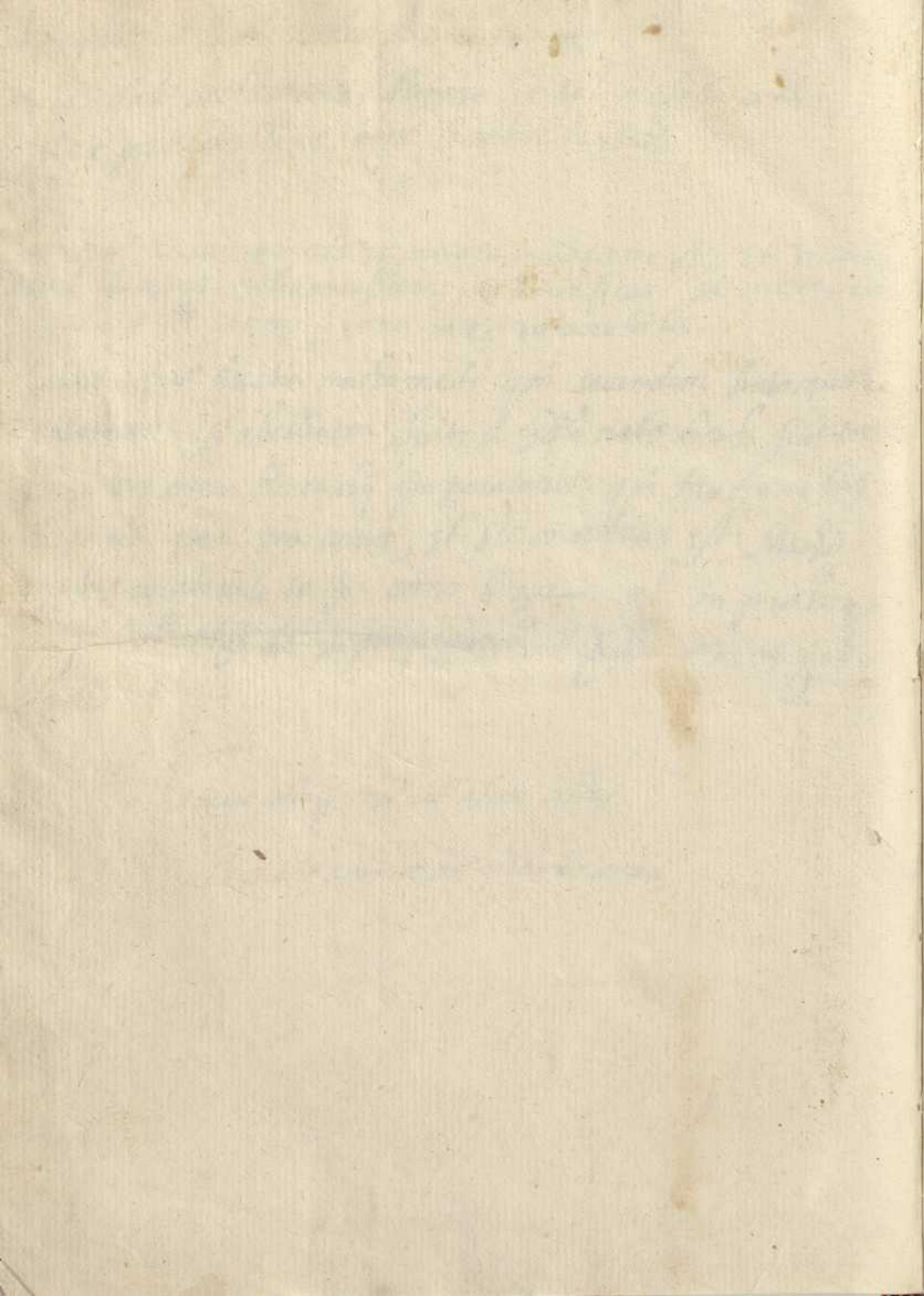
*Debemus Deum omnes et amare, quod pater est; et uereri,
quod dominus: et honorificare, quod beneficus: et metuere,
quod seuerus. utraq; persona in eo uenerabilis.*

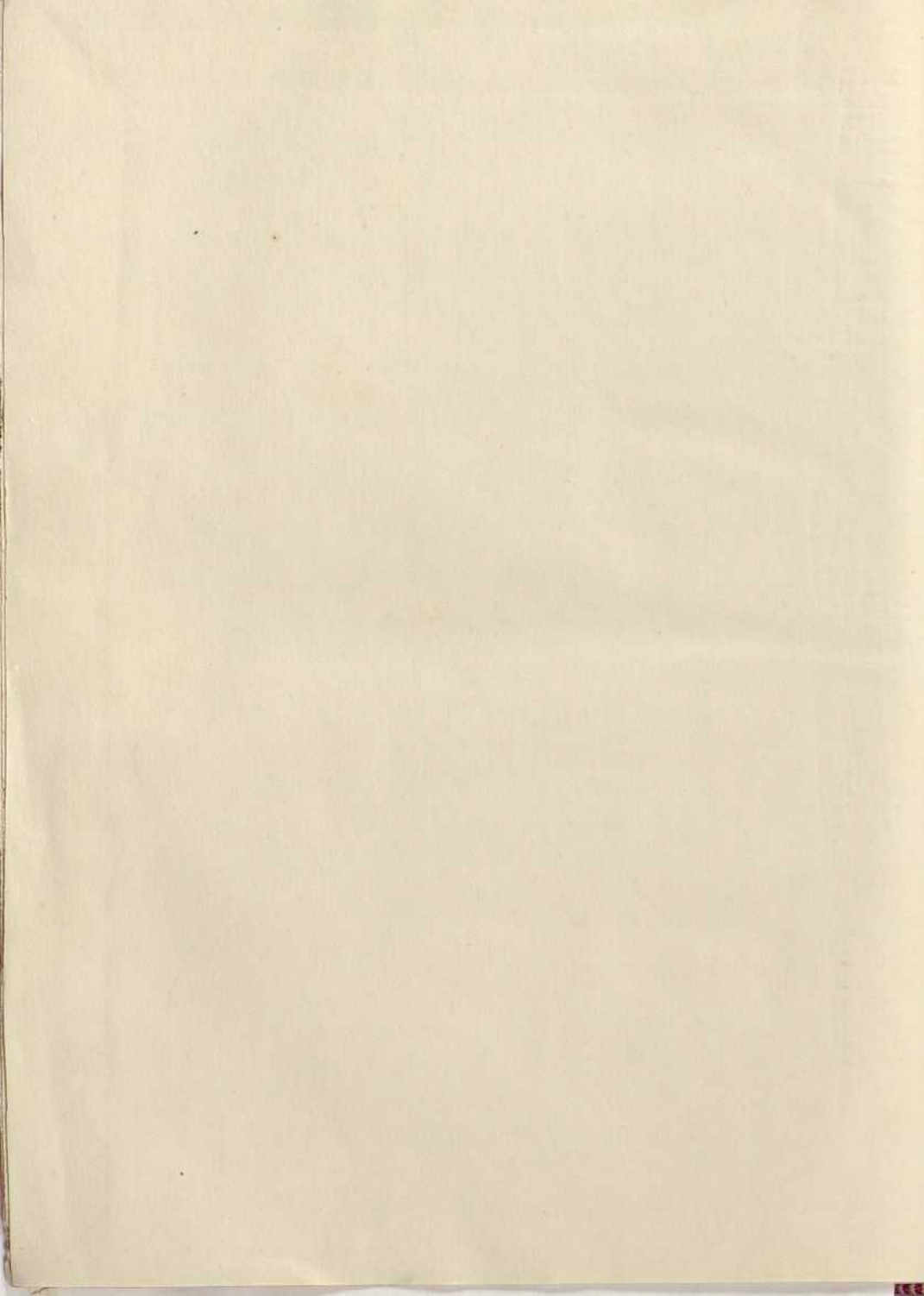
*falsa praedictio macedoni qui secundum Antonium
Sabellium Sabellium, fuit, a Christo nato 626 fuit tem
poribus Heraclij imperatoris, qui Mocho metus
durauit per sex annos, et sic mortuus est Macho
metus a nativitate Christi anno 632 gl. in prologo
i. p. ~~ubi agit de septuaginta~~ Pro. arui gos.*

edificant septuaginta interunt abate costaj

omnia vincit amor et nos cedamus amori

STOULTIERA
MAVIS

CAJA
C-95